

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/90/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125010343
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125010343.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, stíhanej pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 15.08.2025, č.k. 32T/9/2025-75, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.03.2026 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava, zamietá.

odôvodnenie:

1. Obžalovaná bola rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej len „prvostupňový súd“ v príslušnom gramatickom tvare) zo dňa 15.08.2025, č.k. 32T/9/2025-75 uznaná za vinnú, že dňa 03.02.2025 v čase okolo 09:33 hod. po predchádzajúcej konzumácii alkoholických nápojov viedla ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, EČV: C. XXXXX po Ul. Františka Lipku v Hlohovci, kde bola kontrolovaná policajnou hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Hlohovec, pri kontrole bola u nej dychovou skúškou prístrojom AlcoQuant 6020 plus č. A408988 v čase o 09:33 hod. zistená hodnota 1,40 mg/l alkoholu v dychu /2,92‰/, a opakovanou dychovou skúškou v čase o 09:54 hod. bola zistená hodnota 1,37 mg/l alkoholu v dychu /2,85‰/, teda vykonávala v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodila vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohla ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím spáchala prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Za to jej prvostupňový súd uložil podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň sa jej uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanej určil skúšobná doba vo výmere 30 (tridsať) mesiacov a podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanej uložil zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, resp. podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona obžalovanej uložil povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychologickému poradenstvu. Napokon podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanej uložil trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie iba prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava, a to proti výroku o treste. Odvolanie bolo následne predložené Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „odvolací súd“ v príslušnom gramatickom tvare). Podané odvolanie prokurátorka písomne odôvodnila, pričom uviedla nasledovné (skrátene):

2.1. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o treste uviedol, akými úvahami a zákonnými ustanoveniami sa pri ukladaní trestu riadil, pričom dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu vyjadreného v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona je postačujúce na obžalovanú pôsobiť trestom odňatia slobody, ktorý nebude spojený s priamym výkonom trestu odňatia slobody. Podľa § 231 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku sa neprimeraným trestom rozumie taký trest,

ktorý je z pohľadu zásad ukladania trestov uvedených v § 34 a nasl. Trestného zákona, čo sa týka jeho druhu alebo výmery príliš prísny alebo príliš mierny. Povedané inými slovami odvolací súd môže z tohto dôvodu zrušiť výrok o treste a uložiť nový trest iba vtedy, ak je medzi uloženým trestom a trestom, ktorý by pri správnom postupe podľa uvedených zákonných ustanovení upravujúcich zásady ukladania trestov mal byť uložený, výrazný rozdiel (k tomu primerane uzn. NSSR sp. zn. 2To/17/2015).

2.2. Prokurátorka vyslovuje názor, že ak by prvostupňový súd aplikoval zásady upravujúce ukladanie trestov správnym spôsobom, nedospel by k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu v prípade obžalovanej je postačujúci trest odňatia slobody nespojený s priamym výkonom trestu odňatia slobody, hoc aj s probačným dohľadom a uložením primeraných obmedzení a povinností.

2.3. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, vo vzťahu k dôvodom, pre ktoré pristúpil k uloženiu trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom uviedol, že obžalovaná sa priznala ku skutku, pred spáchaním skutku viedla riadny život, dopustila sa len troch priestupkov na úseku cestnej premávky, teda nejde o nedisciplinovaného vodiča. Obžalovaná si uvedomila škodlivosť svojho správania, pričom dobrovoľne absolvovala protialkoholické liečenie. Nepodmienený trest, ako navrhovala prokurátorka, by bol teda pre obžalovanú neprimerane prísny. Ukladanie príliš miernych trestov pôsobí na jednotlivca, ale aj na spoločnosť ako takú, demoralizujúco (k tomu primerane rozsudok NSSR sp. zn. 5To/15/2015).

2.4. Primárnou funkciou trestu je totižto represívna funkcia, a popri tejto do popredia vystupuje funkcia výchovná, a to tak vo vzťahu k páchatelovi trestného činu vo forme individuálnej prevencie, ako aj vo vzťahu k spoločnosti vo forme generálnej prevencie pri úvahách o treste pre obžalovaného v neprimeranej miere oprel len o okolnosti viažuce sa k osobe obžalovaného, i to nie komplexne. Osoba páchatelia je totižto len jedným z komponentov vymedzených zásadou individualizácie trestu obsiahnutej v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona, na ktoré je súd pri ukladaní trestu povinný prihliadať. Pri ukladaní trestov je pritom nevyhnutné vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti všetkých zásad obsiahnutých v ustanovení § 34 Trestného zákona (k tomu primerane rozsudok NSSR sp. zn. 6To 7/2016).

2.5. V nadväznosti na vyššie uvedené preto prokurátorka upriamuje pozornosť odvolacieho súdu na ďalšie, z jeho pohľadu pre komplexné posúdenie osoby obžalovanej, podstatné okolnosti, a na to nadväzujúce možnosti jej nápravy. Obžalovaná sa skutku, ktorý jej je kladený za vinu dopustila ako vodič motorového vozidla, ktoré viedla v čase, kedy bola preukázateľne pod vplyvom alkoholu. Z dokazovania vykonaného počas prípravného konania, a následne na hlavnom pojednávaní pritom vyplynuli také skutočnosti, na základe ktorých možno predpokladať, že obvinená je osobou so sklonskymi k požívaniu alkoholických nápojov. Obvinená pri výsluchu počas prípravného konania uviedla, že popíjala borovičku kontinuálne počas pracovnej doby, pričom „bezpečák“ ju podrobil dychovej skúške, ktorá bola pozitívna. Bola okamžite prepustená z pracovného pomeru, zbalila si veci a išla k autu, preč chcela odísť asi taxíkom, ale už si dobre nespomína. Prokuratúra je toho názoru, že okolnosti, za ktorých obžalovaná alkohol požila, jeho množstvo a časový horizont za ktorý toto množstvo požila, nasvedčujú skôr pravidelnému požívaniu alkoholických nápojov. Pre upresnenie, obžalovaná požila alkohol vo „všedný deň“ počas výkonu zamestnania, nebola účastníka žiadnej oslavy, prípadne inej spoločenskej udalosti, kde by sa požívanie alkoholických nápojov „predpokladalo“ a spoločensky tolerovalo. Ďalej poukazuje na čas a miesto spáchania skutku, obžalovaná viedla vozidlo v doobedňajších hodinách po hlavných cestách v meste Hlohovec, čo zvyšuje riziko potenciálneho ohrozenia či už ostatných vodičov, chodcov, alebo poškodenia majetku. Na vyššie uvedené skutočnosti nadväzuje, z hľadiska určovania druhu trestu pre obžalovanú a jeho výmery, spôsobom akým sa obžalovaná skutku dopustila, zavinenie a pohnútky, ktorá ju viedla k spáchaniu skutku. Pokiaľ ide o zavinenie, tu treba povedať, že obžalovaná sa skutku bez akýchkoľvek pochybností dopustila v najzávažnejšej forme, a to forme priameho úmyslu, kedy bezprostredne potom, čo vypila veľké množstvo alkoholu, si sadla za volant svojho osobného motorového vozidla v čase, kedy sa na cestách nachádzali či už iní účastníci cestnej premávky, prípadne chodci. Obžalovaná viedla motorové vozidlo v čase, kedy jej bola hliadkou PZ nameraná hodnota takmer 3 % alkoholu v dychu. Odborná literatúra pritom definuje promile alkoholu v dychu v hodnotách medzi 2 až 2,99 promile, ako ťažký stupeň opitosti, pre ktorý sú okrem iného typické ťažké poruchy koncentrácie a motoriky, ktorých zachovanie je pre bezpečne vedenie motorového vozidla nevyhnutné. Pokiaľ ide o následok konania obžalovanej, ten nenastal. Avšak to, že konanie páchatelov trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej, ktorého sa dopúšťajú ako vodiči motorových vozidiel je spojené s vysokou spoločenskou nebezpečnosťou, je nesporné, nakoľko dôsledky spojené s jeho páchaním, ak nastanú, môžu byť mimoriadne tragické a nezvratiteľné. Problematika páchania trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky je pritom v súčasnosti spoločnosťou veľmi citlivo vnímaná, a uložený trest v tomto kontexte absolútne neplní funkciu generálnej prevencie. Generálna prevencia má zabezpečiť

nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne hodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne ako aj etické. (NS SR sp. zn. 3To/5/2019)

2.6. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je prokurátorka presvedčená, že prevýchovu obžalovanej a ochranu spoločnosti je v jej prípade možné dosiahnuť len nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom takto uložený trest nebude predstavovať neprimeraný prielom do zásady personality a humanity trestu, z ktorej vyplýva zákaz ukladania neprimerane prísnych sankcií. Je nutné brať do úvahy, aký signál takýto benevolentný a mierny trest vyvolá u iných potenciálnych páchatel'ov, v podmienkach SR tak rozšíreného trestného činu.

2.7. Z vyššie uvedených dôvodov navrhuje prokurátorka, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku v spojení s § 322 ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste odňatia slobody a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanej za spáchaný trestný čin uloží trest odňatia slobody vo výmere aspoň 2 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, a zároveň uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 36 mesiacov.

3. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo nariadené na rozhodnutie o odvolaní prokurátora OP Dunajská Streda, obžalovaná uviedla, že nastúpila na dobrovoľnú liečbu kvôli alkoholu, aktuálne je v evidencii u psychiatra. Berie pravidelne lieky kvôli úzkosti a poruchám spánku, navyše si urobila kurz opatrovateľky. Nechce, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu a vyhlasuje, že dodrží podmienky skúšobnej doby. Má podporu rodičov, detí aj exmanžela, pomáhajú si navzájom. Obžalovaná aktuálne pracuje na zmluvu D. E. C.. V súčasnosti alkohol nekonzumuje už vôbec. Súhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu a žiada odvolanie zamietnuť. Prokurátor uviedol, že sa Pridržiava písomne podaného odvolania aj dôvodov, ktoré sú v ňom uvedené a trest považuje za neprimerane mierny.

4. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný.

5. Odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že vo vzťahu k odvolaniu prokurátorky nie je dôvod na jeho zamietnutie v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podala prokurátorka ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Po preskúmaní napadnutého výroku (výroku o treste) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

7. Prvostupňový súd odôvodnil napadnuté výroky o treste a spôsobe jeho výkonu tým, že pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu prvostupňový súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Prvostupňový súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Prvostupňový súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu. Trestný zákon v osobitnej časti pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona stanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby až na jeden rok. Súd z vykonaného dokazovania vzhliadol u obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život (v odpise registra trestov nemá evidovaný žiadny záznam) a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala (urobila vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní a vyjadrila úprimnú ľútosť nad svojim trestným činom). Súd u obžalovanej nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Z uvedeného súd ustálil, že u nej existuje prevaha poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi v pomere 2:0. Súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorý jej podmiennečne odložil a zároveň jej uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe. Skúšobnú dobu jej súd určil vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Za účelom posilnenia účelu trestu, a preto, že obžalovaná spáchala trestný čin v súvislosti s požitím alkoholických nápojov, bol súd toho názoru, že je potrebné obžalovanej počas skúšobnej doby s probačným dohľadom uložiť aj zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychologickému poradenstvu. Vzhľadom k tomu, že obžalovaná sa trestnej činnosti dopustila v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd bol toho názoru, že je na mieste uložiť jej aj trest zákazu činnosti vo výmere 36 mesiacov. Súd neukladal trest zákazu činnosti vo vyššej výmere, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že sa dopustila doposiaľ len troch priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktoré neboli závažného charakteru aj vzhľadom na uvedené sankcie za ne, teda v jej osobe súd nevzhliadol nedisciplinovaného vodiča, ktorému by bolo potrebné ukladať trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na viac ako tri roky. Takto uložený trest zodpovedá podľa názoru súdu potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu sledovaného Trestným zákonom a súčasne aj morálne odsúdi konanie obžalovanej spoločnosťou. Súd ukladal trest odňatia slobody v súlade so zákonom stanovenou trestnou sadzbou. Pri výmere trestu súd zohľadnil osobu obžalovanej, ktorá mala v čase skutku zjavne problémy s užívaním alkoholu, avšak tu súd poukazuje na tú skutočnosť, že obžalovaná si uvedomila škodlivosť svojho správania, pričom sama dobrovoľne si zabezpečila a nastúpila protialkoholické liečenie, ktoré absolvovala v trvaní 3 mesiace v odbornom liečebnom ústave psychiatrickom, n. o. Predná Hora, a to od 28. apríla 2025 do 26. júla 2025 - kedy táto bola prijatá k dobrovoľnej ústavnej protialkoholickému liečbe na základe odporúčania ambulatného psychiatri (F. G.). Uvedené dobrovoľné nastúpenie liečby súd vyhodnotil ako snahu o nápravu svojho života obžalovanej, ktorá má zjavne záujem viesť v budúcnosti riadny život a v tomto smere podnikla potrebné kroky, keď si uvedomila, že jej požívanie alkoholu je problematické a rozhodla sa tento problém dobrovoľne riešiť, aby

tak predišla v budúcnosti opakovaniu svojho protiprávneho správania. Okrem toho súd poukazuje na tú skutočnosť, že obžalovaná doposiaľ nebola súdne trestaná, teda evidentne u nej ide len o ojedinelý exces v správaní. Ďalej súd zohľadnil pri ukladaní trestu aj prevahu poľahčujúcich okolností. Súd sa preto nestotožnil s názorom prokurátora o uložení nepodmienečného trestu obžalovanej, nakoľko prokurátorom navrhovaný trest by bol pre obžalovanú neprimerane prísny a nie je v tomto prípade podľa názoru súdu nevyhnutný.

8. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie, potrebné na rozhodnutie o treste a spôsobe jeho výkonu, v dostatočnom rozsahu. V konkrétnom prípade odvolateľ namietol výrok o treste z dôvodu neprimeranej miernosti trestu.

9. V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie prokurátora, čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej o vine a prijatie takého vyhlásenia prvostupňovým súdom), meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

10. Odvolací súd konštatuje, že napadnutým rozsudkom bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov podmiennečne, t.j. jeho výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Prvostupňový súd správne zistil prevažujúcich pomer poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, a preto tento zohľadnil pri rozhodovaní o treste.

11. Podľa odpisu z registra trestov obžalovanej bola táto doposiaľ nebola súdne trestaná. Okrem uvedeného má obžalovaná vykázané spáchanie 3 priestupkov v cestnej doprave, pričom ide o priestupky nižšej závažnosti.

12. Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti, priestupkovú a trestnú minulosť obžalovanej a taktiež fakt, že sa k trestnej činnosti priznala a urobila vyhlásenie o vine, je trest uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 6 mesiacov, uložený v strede zákonnej sadzby, s podmiennečným odkladom jeho výkonu, z pohľadu odvolacieho súdu primeraný a zákonný. Rovnako ako prvostupňový súd je aj odvolací súd toho názoru, že po zohľadnení osoby obžalovanej, jej pomerov a možností jej nápravy, ochranu spoločnosti pred páchatelkou splní dostatočne uložený podmiennečný trest. Ukladaním nepodmienečného trestu odňatia slobody by v tomto prípade vysoko prevážila generálna prevencia ako jeden z účelov trestu nad úlohou individuálnej represie. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi takýchto trestných činov, a obžalovanej konkrétne, sa v tomto prípade istým spôsobom dosiahne uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidla akéhokoľvek druhu. Obžalovaná sa dopustila spáchania prečinu v čase, keď nemala predchádzajúcu skúsenosť s porušením noriem trestného práva a z hľadiska času spáchania trestného činu v prejednávanej veci sa možno domnievať, že ide o ojedinelý exces v živote obžalovanej. Nie je daný zákonný dôvod, ktorý by vylučoval dosiahnutie účelu trestu práve uložením podmiennečného trestu odňatia slobody. V rámci požiadavky primeranosti trestu, kedy zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch, je zároveň táto prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, pomery páchatela (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatela a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste. Pokiaľ prokuratúra poukazuje na vyššiu mieru závažnosti stíhaného skutku, tento poukaz je dôvodný len čiastočne, a nachádza svoj odraz v pomerne prísnom treste (6 mesiacov s podmiennečným odkladom, posilneným o zákaz činnosti vedenia motorového vozidla na 36 mesiacov). V tomto smere možno pozitívne zohľadniť aj fakt, že obžalovaná dobrovoľne započala liečbu závislosti od alkoholu, ktorá podľa jej vyjadrenia stále prebieha.

13. K trestu zákazu činnosti odvolací súd udáva, že vzhľadom na konkrétne okolnosti spáchania tohto skutku a trestného činu, tieto neodôvodňujú benevolenciu pri ukladaní tohto trestu a vzhľadom na okolnosti prípadu, vyžaduje účel trestu u osoby obžalovanej uloženie trestu nie na samej spodnej hranici zákonného rozpätia – príslušnej sadzby vo výmere 1 až 10 rokov. Z tohto uhla pohľadu sa aj odvolaciemu súdu javí ako správne uloženie trestu zákazu činnosti vo výmere 36 mesiacov. Odvolací súd je toho názoru, že práve uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, spolu s uložením trestu odňatia slobody a určením skúšobnej doby, zamedzí obžalovanej v páchaní trestnej činnosti tým, že jednak jej bude zakázané na určenú dobu vykonávanie činnosť, pri ktorej sa dopustila spáchania trestného činu a

jednak tým, že bude obmedzená v pracovnom či osobnom živote tým, že má zakázané po určenú dobu viesť motorové vozidlá a jednak je počas skúšobnej doby vystavená kontrole v tom zmysle, že vybočenie z medzí riadneho života počas skúšobnej doby môže byť vyhodnotené ako porušenie podmienok podmieneného odsúdenia a nariadenie výkonu trestu. Práve takýto trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá bude ako následok spáchania trestného činu obžalovaná pociťovať ako dostatočnú ujmu, pričom nebudú porušené zásady ukladania trestu a bude zohľadnená v dostatočnom rozsahu jednak osoba páchatelky ako aj okolnosti spáchania trestného činu a jeho závažnosť.

14. Uloženie trestu zákazu činnosti má v prípade takýchto trestných činov (ohrozenie pod vplyvom návykovej látky) významný efekt v podobe individuálnej ale aj generálnej prevencie. Odvolací súd však zohľadnil aj osobu obžalovanej, jej osobné pomery a možný dopad trestu, pričom mal za to, že trest uložený prvostupňovým súdom je v danom prípade primeraný.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.